

LA NECESSITAT DE SABER

Antoni Arbós i Grimalt

Ex Secretari General del MEC a les Illes Balears

L'extensió de l'ensenyament obligatori i gratuït fins als setze anys ha significat, sense dubte, un dels esdeveniments socials més importants d'aquest segle. Per això l'educació pública s'ha convertit en un dels pilars bàsics de l'anomenat estat del benestar de la CEE.

A la nostra Comunitat Autònoma, al llarg dels darrers catorze anys, s'han creat més de cinquanta mil llocs escolars, entorn de quaranta instituts i la nòmina de personal s'ha incrementat en més de 20.000 milions de pessetes. Aquestes inversions, juntament amb una determinada gestió, han permès complir l'objectiu de la universalització de l'educació.

Les societats que progressen sempre han de tenir com a repte ineludible la millora de l'ensenyament

Però les societats que progressen sempre han de tenir com a repte ineludible la millora de l'ensenyament. Actualment poden garantir a la societat el dret a una educació digna, però han d'iniciar una nova etapa per poder oferir una educació de més qualitat.

I és en aquest context on les transferències educatives representen l'instrument polític fonamental, unes transferències que s'han de concedir amb el finançament necessari per a poder completar, en les millors condicions, el mapa escolar de la implantació de la LOGSE. Perquè, i això és important tenir-ho clar, la majoria de la nostra societat desitja la consolidació d'un ensenyament públic de qualitat amb uns centres privats i concertats que actuïn subsidiàriament.

Per això les competències educatives han de significar també una nova forma de gestió que s'ha de concretar amb determinades línies d'actuació. Algunes d'elles poden ser:

- El professorat de la CA gaudeix d'una bona preparació. L'actual falta d'impuls dels plans de formació a través dels CEPs, és un canvi que és precís rectificar.

- L'Administració ha de confiar en els equips directius i aquests han d'assumir la seva responsabilitat. Un dels elements bàsics d'aquesta nova forma de gestió és potenciar, sense temors burocràtics, l'autonomia dels centres.

- Aquesta autonomia ha d'anar complementada amb una millora del seguiment intern i extern del funcionament dels centres educatius. Principalment s'han de reformar les formes d'actuació del Servei

d'Inspecció Educativa amb la finalitat de fer-ho més operatiu. S'ha de realitzar el seguiment esmentat tenint molta cura dels aspectes relacionats amb el rendiment acadèmic i les activitats educatives, tant d'ensenyament com d'aprenentatge.

- La gestió administrativa s'ha de simplificar al màxim. Els actuals processos administratius ha de ser revisats i cal connectar informàticament els centres amb la conselleria d'educació. El professorat ha de poder presentar-se a totes les convocatòries des del propi centre i l'Administració ha de recaptar la informació que necessiti a través de les connexions informàtiques.

- Cal fer un estudi en profunditat de la implantació dels Cicles Formatius de Formació Professional. És necessari millorar la informació adreçada a la societat sobre aquests cicles formatius.

- Els continguts de les matèries han de subratllar el coneixement de la nostra cultura i de la nostra llengua. Per altra banda, cal crear extensions de l'Escola Oficial d'Idiomes en els propis instituts.

Però, com sempre, per poder avançar en la direcció adequada s'ha de consensuar el nou model educatiu amb la participació de tots els estaments implicats. El poder implica responsabilitat i hem de confiar que tots i totes sabrem actuar en la mesura i la capacitat que exigeix la nostra societat. □

